

Písnička jednoho tuláka - Korn, Jiří

Má cesta ouzká je a trnitá a plná kamení,
ale když klopýtám, musím se smát,
všem, kteří ze širokejch silnic dávají mně znamení,
že tuhle cestu svou neměl bych znát.
Mně ale na tý strmý pouti vůbec nevadí,
že jednou slunko pálí, jindy zase mráz,
ať světa celého mě poštipají ovádi,
já budu dál jak žlutá včela,
všem kytkám líbat čela
a na tři kapky rosy pasti klást.

V kapse pár šestáků a kalhoty, co puky nemají,
letím si krajinou jak nebem pták,
že chudej jsem, tak vo mně krásný holky vůbec nedbají,
to ale nevadí, dobře jim tak.
Tam totiž, kde má cesta končí a kde otáčí,
je velká zahrada a v ní tvůj tichej dům,
tak ještě tejdnu pár na cestě plný bodláčí
a pak si sednu na tvý schody,
ty dáš mi džbánek vody, té vody živé,
máš ji plnou tůň.